

Válasz a bírálóknak

Weboldalunk írásai nem a szenvedés díszletei, hanem az emberi lélek mozdulatai. Nem azért születtek, hogy összezavarják, kétségbe ejtsék az olvasót, hanem hogy megérintsék azt, amit legtöbbször nem merünk kimondani.

Ha a történetekben fájdalom szólal meg, az nem a sötétség dicsérete, hanem a kimondás felszabadítása. A hallgatás súlya sokszor nehezebb, mint maga a fájdalom – és aki olvas, már félúton jár a gyógyulás felé.

A novellák szereplői, néhány kivételtől eltekintve, nem valós személyek, mégis valós érzéseket hordoznak. Amit kimondanak, vagy csak sugallnak, az nem árulás, hanem tanúságtétel: hogy a létezés legmélyebb pontján is van értelem, még ha az ember nem is látja azonnal.

Nem várunk sem rajongást, sem felmentést. Csak odaforduló figyelmet. Mert minden történet annyira tud igaz lenni, amennyire az olvasó hajlandó belelátni saját magába.

A sokszor tragikus történetek mögött mindig ott van az ember. És talán ez az egyetlen válasz, amit adhatunk az írások nyomasztó hangulatát kifogásoló kérdések miértjére.

Balogh Tünde